

[Euggaard.]

dette spørgsmål med bemærkningen, at hvis Norge ikke bliver medlem, vil der være en ny situation.

Jeg tror, de fleste kan gennemskue den formelle begrundelse for at henskyde beslutningen til forårets kongres og meget vel forstår den reelle baggrund, nemlig at man er uenig indbyrdes om dette spørgsmål. Man har ikke ønsket at åbenbare en kløft i partiet op til det kommende valg, og beslutningen om en ekstra kongres var så det, man kunne enes om. Jeg håber meget og tror, at socialdemokratiet, der har en lang forpligtet fortid i dette spørgsmål, vil komme ned på benene i denne sag. Men jeg synes, det er lidt tragisk, at landets største parti, socialdemokratiet, ikke er i stand til at have en klar stilling om tidens største spørgsmål. Man må spørge, om dette parti i alvor kan appellere til vælgerne om regeringsmagten efter valget, når det ikke kender sin mening om dansk medlemskab i De europæiske Fællesskaber før efter forårets kongres.

Hvis man kan forestille sig den situation, at socialdemokratiet virkelig skulle få realiseret sine drømme om at danne regering under en eller anden form, så ville det unægtelig være svært at tage en sådan regerings markedspolitik særlig højtideligt, når man ikke kendte socialdemokratiets endelige stilling før efter en senere kongres. Hvad ville man mene i udlandet? Og hvad skulle dog landets befolkning mene om en sådan overdreven lang betænkningstid for et parti, der siden 1961 har været medansvarlig for landets markedspolitik?

Det er muligt, at det i øjeblikket kan være bekvemt, og at man lever i håbet om, at man kan slippe for klart at bekende kulør i valgkampen, men jeg tror, at dette håb brister. Jeg finder, at vælgerne har krav på at vide, hvad den afgivne stemme vil blive brugt til i dette spørgsmål, og ved at søge spørgsmålet henskudt til foråret og til folkeafstemningen øger man efter min opfattelse desværre kun usikkerheden om vor Europa-politik. For sagens skyld må det beklages, og socialdemokratiet vil efter min opfattelse også lide et politisk tab derigennem, fordi usikkerheden kan efterlade et indtryk af, at man stadig har mulighed for at håbe på en negativ holdning til De europæiske Fæl-

lesskaber, hvis modstanderne vinder frem ved valget.

For venstre betyder denne sommers gennembrud i forhandlingerne om et udvidet fællesmarked virkeliggørelsen af en forhåbning gennem mere end 10 år. Det er nu så relativt små områder, der står tilbage at forhandle om, og der må siges at være så gode forhåbninger for en tilfredsstillende løsning af disse problemer, at vilkårene for medlemskab i realiteten er kendt næsten til 100 pct. Også vilkårene for Sverige synes at skulle løses tilfredsstillende ud fra ønsket om, at frihandelen i forhold til dette land bevares. Jeg tror, man på den baggrund må sige, at det er rimeligt at forlange, at partierne tager klar stilling til dette spørgsmål.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Per Hækkerup, var i sin første tale inde på dette, at man ikke på nuværende tidspunkt rimeligt kunne forlange en klar stillingtagen af partierne, og han konkluderede videre og sagde, at venstres klare stillingtagen på dette område måtte opfattes, som om dette parti stadig ønskede en enegang.

Lad mig slå fast: for det første har venstre aldrig udtrykt noget ønske om en enegang; det må være en erindringsforskydning hos hr. Per Hækkerup. Vi vedstår naturligvis, som vi plejer det, de beslutninger, vi træffer her i folketinget, men vi finder, at afklaringsen om disse europæiske ting nu er skredet så langt frem, at det er rimeligt, at partierne erklærer sig over for vælgerne, for vi skylder dem, at de ved noget om, hvad deres stemmer efter valget vil blive anvendt til.

Jeg tror, Danmark har grund til at være tilfreds med de forhandlingsresultater, der er opnået over for De europæiske Fællesskaber. Vi er oven i købet i den særlige situation, at ikke engang socialdemokratiet gør fordring på at kunne have gjort det bedre, sådan som man har set partifællerne i England under Wilsons ledelse påberåbe sig det. Jeg finder, at denne status med hensyn til det danske forhandlingsresultat er meget tilfredsstillende for regeringen.

Det andet hovedområde, som utvivlsomt vil komme til at præge den kommende valgkamp, er de økonomiske problemer. Vi har konstant haft økonomiske problemer op igennem 1960'erne, og valutaproblemet er fremdeles Danmarks alvorligste økonomiske